

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Miloslava Výborného a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **L. H.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2016, čj. 4994-2/2016-900000-304.7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 6. 2016, čj. 4 A 32/2016-26,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Úvod:

Správní orgán pokutoval žalobce za to, že užil vozidlo na zpoplatněné pozemní komunikaci, aniž by uhradil časový poplatek. Žalobce se proti rozhodnutí neúspěšně

odvolal a podal žalobu k Městskému soudu v Praze. Městský soud věc postoupil k vyřízení Krajskému soudu v Praze. Žalobce napadl rozhodnutí o postoupení věci kasační stížností.

Spornými otázkami, kterými se musel Nejvyšší správní soud zabývat, je určení místní příslušnosti soudu dle § 7 odst. 2 s. ř. s. a určení obvodu působnosti správního orgánu.

I.

[1] Celní úřad pro Středočeský kraj (dále též „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 11. 12. 2015, čj. 47086-16/2015-610000-12, uznal žalobce vinným tím, že dne 13. 2. 2015 užil motorovým vozidlem zpoplatněnou pozemní komunikaci, aniž by uhradil časový poplatek za užití vozidla v systému časového zpoplatnění. Tímto jednáním se dopustil přestupku ve smyslu § 42a odst. 2 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, za což mu správní orgán prvního stupně uložil pokutu ve výši 2000 Kč.

[2] Žalobce se proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolal. Žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 1. 2016 odvolání žalobce zamítl a potvrdil napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

II.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze.

[4] Městský soud usnesením označeným v záhlaví věc postoupil Krajskému soudu v Praze jako soudu věcně i místně příslušnému. Odůvodnil, že dle § 7 odst. 2 s. ř. s. je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti. V projednávané věci rozhodoval jako správní orgán prvního stupně Celní úřad pro Středočeský kraj. Obvodem působnosti tohoto celního úřadu je Středočeský kraj. Ve smyslu § 7 odst. 2 s. ř s. se má za to, že tento orgán má sídlo v obvodu své působnosti. V posuzovaném případě je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni, v obvodu Krajského soudu v Praze.

III.

[5] Žalobce (stěžovatel) podal proti usnesení městského soudu včasnou kasační stížnost, v níž navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[6] Stěžovatel namítl, že se působnost Celního úřadu pro Středočeský kraj nevztahuje výlučně na Středočeský kraj, ale může být vykonávána i na území hlavního města Prahy, tj. na území, kde má Celní úřad pro Středočeský kraj i adresu svého sídla. Působnost na území hlavního města Prahy může vykonávat např. ukládáním blokových pokut. Z toho lze usuzovat, že Celní úřad pro Středočeský kraj může vykonávat svou působnost i na území hlavního města Prahy a není proto pravdou, že by vykonával svou působnost

výhradně ve Středočeském kraji. Dle stěžovatele proto nejsou naplněny podmínky pro aplikaci fikce sídla dle § 7 odst. 2 s. ř. s.

IV.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že při určování místní příslušnosti soudu je nezbytné vycházet jen z objektivního sídla správního orgánu a objektivního obvodu působnosti správního orgánu, což jsou pojmy vymezené přímo zákonem. Sídlo Celního úřadu pro Středočeský kraj je určeno § 6 odst. 4 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky (dále jen „zákon o celní správě"), podle něhož je sídlem celního úřadu sídlo vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu celního úřadu. Sídlem Středočeského kraje je Praha, která je tak současně i sídlem Celního úřadu pro Středočeský kraj. Obvod působnosti Celního úřadu pro Středočeský kraj je dán § 6 odst. 2 zákona o celní správě, podle něhož celní úřad vykonává působnost na území vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu celního úřadu. Obvodem působnosti Celního úřadu pro Středočeský kraj je tak území Středočeského kraje.

[8] Sídlo Celního úřadu pro Středočeský kraj (Praha) neleží v obvodu jeho působnosti (území Středočeského kraje). Uplatní se proto fikce sídla dle § 7 odst. 2 s. ř. s. Dle takto určeného sídla správního orgánu prvního stupně je místně příslušným k projednání žaloby Krajský soud v Praze.

V.

[9] Kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Nejvyšší správní soud proto posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.

[12] Stěžovatel namítl, že Celní úřad pro Středočeský kraj vykonává svou působnost nejenom ve Středočeském kraji, ale i v hlavním městě Praze. K tomu je nezbytné uvést, že dle důvodové zprávy k zákonu č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, jímž byla pro určování místní příslušnosti zakotvena fikce sídla dle § 7 odst. 2 s. ř. s., uvádí, že „[d]*ále se stanovuje pravidlo, že sídlí-li správní orgán mimo obvod své působnosti, platí, že sídlí v obvodu své působnosti. Cílem stanovení fikce sídla správního orgánu v místě své působnosti je to, aby i pro orgány Středočeského kraje, sídlící mimo území tohoto kraje v Praze (...), byl místně příslušným Krajský soud v Praze namísto dosavadního Městského soudu v Praze. Toto pravidlo*

se přitom použije pouze v případech, kdy předpisy správního práva stanoví pravomoc a působnost správního orgánu (...)“. Pro určení místní příslušnosti je tak rozhodné sídlo a působnost správního orgánu, které určuje zákon.

[13] Sídlo i obvod působnosti celního úřadu pro Středočeský kraj určuje zákon o celní správě. Celní úřad vykonává působnost na území vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu celního úřadu (§ 6 odst. 2 uvedeného zákona). Sídlem celního úřadu je sídlo vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu celního úřadu (§ 6 odst. 3 téhož zákona).

[14] Sídlem Středočeského kraje je Praha (srov. čl. 1 bod 2 ústavního zákona č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky). Sídlem Celního úřadu pro Středočeský kraj je proto rovněž Praha. Obvodem působnosti Celního úřadu pro Středočeský kraj je území Středočeského kraje, tj. okresy Benešov, Beroun, Kladno, Kolín, Kutná Hora, Mělník, Mladá Boleslav, Nymburk, Praha-východ, Praha-západ, Příbram a Rakovník.

[15] Dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. Nad 272/2015-58 lze pravidlo § 7 odst. 2 věty druhé s. ř. s., podle něhož se má za to, že správní orgán, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany, má sídlo v obvodu své působnosti, uplatnit jen za splnění podmínky, že sídlo tohoto správního orgánu je mimo obvod jeho působnosti.

[16] Sídlo Celního úřadu pro Středočeský kraj, jímž je Praha, leží mimo obvod jeho působnosti, jímž je území Středočeského kraje. Je proto naplněna hypotéza § 7 odst. 2 věty druhé s. ř. s. a je na místě uplatnit dispozici právní normy, a sice právní fikci, že v obvodu působnosti Celního úřadu pro Středočeský kraj leží i jeho sídlo. Místně příslušným krajským soudem k řízení o žalobě stěžovatele je dle § 7 odst. 2 s. ř. s. ten soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni.

[17] Sídlo Celního úřadu pro Středočeský kraj leží pro účely určení místní příslušnosti krajského soudu ve Středočeském kraji. Dle bodu 2 přílohy 2 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), do obvodu Krajského soudu v Praze patří obvody okresních soudů v Benešově, Berouně, Kladně, Kolíně, Kutné Hoře, Mělníku, Mladé Boleslavi, Nymburku, Praha-východ, Praha-západ, v Příbrami a v Rakovníku, tedy soudů, jejichž obvody pokrývají území Středočeského kraje.

[18] Místně příslušným k řízení o žalobě proti rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj (správního orgánu prvního stupně), je proto Krajský soud v Praze. Městský soud v Praze věc správně postoupil dle § 7 odst. 5 s. ř. s. k vyřízení místně příslušnému Krajskému soudu v Praze.

[19] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelova kasační námitka není s ohledem na výše uvedené důvodná.

VI.

[20] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[21] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[22] Stěžovatel uhradil spolu s podáním kasační stížnosti soudní poplatek ve výši 5000 Kč. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 196/2014-19 má stěžovatel povinnost zaplatit poplatek za řízení o kasační stížnosti jen tehdy, pokud kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé (o žalobě) či o jiném návrhu, jehož podání je spojeno s poplatkovou povinností. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 123/2015-14 kasační stížnost proti procesnímu rozhodnutí krajského soudu o postoupení věci není návrhem na zahájení řízení ve věci samé ani nepatří mezi jiné zpoplatněné návrhy či úkony vyjmenované v zákoně č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích); jedná se jen o procesní návrh podaný v probíhajícím řízení o žalobě, které je zpoplatněno a za něž má být poplatek vybrán. „Řízení“ o této kasační stížnosti tak není spojeno s další poplatkovou povinností.

[23] Stěžovatel kasační stížností napadá usnesení městského soudu o postoupení věci k vyřízení místně a věcně příslušnému soudu. V souladu se shora uvedenou judikaturou se tak jedná o kasační stížnost napadající procesní rozhodnutí v řízení o žalobě a kasační stížnost nesměřuje proti rozhodnutí městského soudu o návrhu ve věci samé či o jiném návrhu, jehož podání je spojeno s poplatkovou povinností. Podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5000 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 2. listopadu 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu